

LATVAS

No. 33. Metai IX

Rugp.-August 10 d., 1929

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Evangelija

ŠV. LUK. 10, 23—37.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokyti-
niams: Palaimintos akys, kurios mato,
ką jūs matote. Nes sakau jums: daug
pranašų ir karalių norėjo matyti, ką
jūs matote, bet nematė, ir girdėti, ką
jūs girdite bet negirdėjo. Štai vienas
įstatymo žinovas ėmė jį gundyti ir sa-
kė: Mokytojai, ką aš turiu daryti, kad laimėčiau
amžinąjį gyvenimą; Jis paklausė jį: Kas para-
šyta įstatyme? Kaip skaitai? Tas atsakydamas, ta-
rė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą visa savo širdimi,
visa savo siela, visomis savo jėgomis, visomis sa-
vo mintimis ir savo artimą, kaip pats save. Jis
jam tarė: Gerai atsakei; tai daryk ir busi gyvas.
Bet anas, norėdamas pats save pateisinti, tarė Jė-
zui: Ir kas gi mano artimas? Atsiliepdamas Jė-
zus tarė: Vienas žmogus ėjo iš Jeruzalės į Jeriką.
Jis pateko tarp galvažudžių. Tie apiplėšė jį, ir su-
žeidė jį, nuėjo sau, palikdami jį pusgyvį. Atsitiko,
kad tuo pačiu keliu ėjo vienas kunigas ir maty-
damas jį, praėjo. Taipat ir levitas, atsiradęs toje
vietoje, jį matė ir praėjo. Vienas gi keleivis sama-
ritonas ėjo pro jį ir jį pamatęs buvo gailėstingu-

Lekcija.

2 KOR. 3, 4—9.

BROLIAI: Tokį pasitikėjimą Dievu mes
turime per Kristų, ne kad mes butu-
mėm savaime tinkamai ką nors manyti
lyg iš savęs, bet mūsų tinkamumas yra
iš Dievo, kurs ir padarė mus tinka-
mus buti naujos Sandaros tarnais ne
raide, bet dvasia. Nes raidė užmuša,
dvasia gi gaivina. Jei mirties tarnystė, raidėmis
pažymėta akmenyse, buvo tokioje garbėje, kad Iz-
raėlio vaikai negalėjo pažvelgti į Mozės veidą del
jo veido spindėjimo, kurs tačiau turėjo išnykti,
kaip gi ne bus didesnėje garbėje dvasios tarnystė.

mo sujudintas. Jis prisiartinio, aprišo jo žaizdas,
užpylęs aliejaus ir vyno, užkėlė jį ant savo gy-
vulio, nugabeno į užeigą ir rupinosi juo. Kitą die-
ną jis išsiėmė du denaru, padavė užeigos savinin-
kui ir tarė: Rupinkis juo ir jei ką viršaus išleisi,
aš sugrįžęs tau atiduosiu. Kas iš šitų trijų tau ro-
dosi buvęs artimas to, kurs pateko tarp galvažu-
džių? Jis atsakė: Tas, kurs jam parodė gailėstin-
gumo. Jėzus jam tarė: Eik ir tu daryk panašiai.

“Kas-gi išsigins manęs žmonių aky-
vaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų
akyvaizdoje” (Luk. 12, 9).

“Jei kas nori eiti paskui mane, teiš-

sižada pats savęs, tegul kasdien neša sa-
vo kryžių ir teseka mane” (Luk. 9, 23).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmo-
kėjęs paskutinio skatiko” (Luk. 12, 59).

Švenčiausios Panos Marijos Dangun Ēmimo Švente.

Lekcija.

EKLI. 24, 11-20.

UOSE visuose aš ieškojau atilsio ir pasilikau Viešpaties tėvainystėje. Tuomet visų Sutvertojas davė įsakymą ir man kalbėjo, ir kursai mane sutvėrė davė man ilsėtis mano padangtėje ir man tarė: Gyvenk Jokube ir turėk tėvainystę Izraelyje, išleisk šaknų mano išrinktuosiuose.

Aš sutverta nuo pat pradžios ir pirm amžių ir nepaliausiu buvus busimais amžiais; aš tarnavau jo akyvaizdoje šventoje buveinėje.

Taip aš esu sustiprinta Sione; tolygiai aš radau šventame mieste ir taip mano viešpatavimas buvo Jeruzalėje. Aš išisaknijau garbingoje tautoje ir jos tėvainystėje, mano Dievo dalyje; mano buveinė šventųjų daugybėje.

Aš išaugau kaip Kedras ant Libano ir kaip kyparisas ant Siono kalno. Aš išaugau kaip palmė Kadėse ir kaip rožių kelmas Jerike kaip dailus

Evangelija.

LUK. 10, 38-42.

A NUO metu atsitiko, kad Jėzus iėjo į vieną sodžių. Tenai viena moteriškė, vardu Morta, priėmė jį į savo namus. Ji turėjo seserį vardu Mariją, kuri atsisėdo prie Viešpaties kojų ir klausėsi jo žodžių. Morta turėjo daug visokio darbo su patarnavimu. Ji sustojo ir tarė: Viešpatie, tau nerupi, kad mano sesuo palieka tarnauti mane vieną? Sakyk jai, kad ji man padėtų. Viešpats atsakydamas jai tarė: Morta, Morta, rupiniesi ir esi nerami dėl daugelio dalykų. Reikia gi tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos atimta.

alyvų medis laukuose, ir išaugau kaip klevas prie vandens pakelyje. Kaip kinamonas ir kvepiš balsimas aš daviau kvapo; kaip rinktinė myra daviau skanaus kvapo.

Moterys Susipranta.

Nedoras ir palaidas gyvenimas brangiai atsieina. Jis praryja didžiausius turtus ir lieka nepasotintas. Jis yra lyg tos faraono sapno sudžiuvusios karvės. Jos prarijo septynias riebiasias ir liko sudžiuvusios ir susisukusios kaip pirma.

Prie žmonių gyvenimo nedorumo ir palaidumo labai daug prisideda moteriškoji lytis. Ne ji viena, žinoma, kalta, bet iš jos pusės yra labai daug kaltės.

Moterys siekia laisvės visose gyvenimo šakose. Čia nebūtų dar nieko bloga, jei jos atsimintų savo silpnybes ir ginkluotųsi prieš jas.

Šale kitų moteriškosios lyties silpnybių yra jų žymiausia silpnybė — yra ganojimosi paskui madas.

Mada daugybei moterų brangesnė

už jų tėvus, už vyrą, vaikus, brangesnė už dorą, net už religiją ir Dievą.

Nors mada būtų nepadoriausia. Nors ji būtų smerkiama Bažnyčios ir visų padorių žmonių, tai vienok labai daug moterų to nežiūri ir laikosi mados.

Šių dienų moteriškųjų rūbų mada yra labai nepadori, šlykšti. Ji daugiau tinkama viešoms paleistuvėms, viliojančioms vyrus į ištvirkimą negu šiaip moterims, o itin katalikėms.

Ima kovoti.

Padorios moterys pamatė prie kokių nedorybių veda šių dienų moterų rūbų mada.

Jos jau stojo kovon su tąja nelemtąja mada.

Štai Amerikos Tautinis Moterų Ka-

talikių Susivienijimas savo metiniame suvažiavime išnešė daug naudingų nutarimų. Juos pasiryžo vykdyti gyveniman.

Pirmoje nutarimų eilėje stovi rezoliucija prieš dabartines madas.

Susirinkusios moterys apgailestauja, kad labai daug merginų ir moterų palinko daryti parodą iš savo kūno nekurių dalių, ypač krūtinės ir kojų ir kitų dalių. Jos todėl tapo versme pagundų kaip suaugusiems taip ir jauniems vyrams.

Apgailestauja ir tai, kad daugybė merginų ir moterų nešioja drabužius iš permatomos medžiagos.

Moterų Susivienijimas nutarė prisidėti prie plačiausio visoje Amerikoje veikimo įvesti moterų drabužius, kurie nors bus "madni", bet padorūs. Jie neužgaulios padoriųjų žmonių jausmų ir nekels gundinančių jausmų kūno garbintojuose.

Gimdymų Kontrolė.

Katalikių Moterų Suvažiavimas pripažino, kad plačiai išgyvenančioji gimdymų kontrolės praktika yra "naujųjų pagonų filozofijos," labiausia doriniai žeminantis išradimas.

Ta praktika stato žmones žemiau gyvulių ir lygina su velniais. Gyvuliai, elgdamiesi sulyg Dievo jiems nustatytų gamtos įstatymų, nevartoja gimdymų kontrolės. Priešingai gimdymo užduotį pildo šventai.

Žmonės, kontroliuodami gimdymą, išvien su velniais žudo sielas ir patys tampa velnių vergais, gyvendami nuolatiniėje paleistuvybėje.

Žmonija apsirinko savižudybės kelią. Vedusiųjų paleistuvybė žudo juos, žudo jų sveikatą, yra priežastimi įvairių naujų ligų, kokių vedusieji seniųjų nežinojo.

Mažinimas šeimos narių skaičiaus ne tik kad neduoda geresnių ir sveikesnių visuomenei narių, bet duoda eilių eiles išlepintų, išgverusių, fiziniai paliegusių, doriniai pagedusių žmonių. Tai nauja žmonijos savižudybė.

Katalikių Moterų Suvažiavimas nutarė įvairiausiais būdais kovoti tą baisių nelaimių priešą — gimdymų kontrolę.

Daug gimdymų kontrolės šalininkų ir šalininkų teisinga tą pragaro išradimą menkais uždabiais, pragyvenimo sunkumu ir kitais panašiais argumentais.

Bet tai yra tik dangstymas dorinio bankrūtijimo, palaidumo, nenoro eiti savo pareigas.

Daugelį žmonių laiko sukaustęs didžiausias tinginys. Jie nori ragauti ir apsiesti visokiais pataikavimais sau, naudotis visokiausiais patogumais. Gi tam skersai kelią stoja šeimyna. Todėl jos vengiama.

Vengimas skaitlingesnės šeimos nei vieno nepadarė turtingu. Paprastai ne šeimos reikalai žudo turtą, o tik gyvenimo palaidumas.

Amerikos Katalikių Moterų Susivienijimas toliau pasmerkė tąjį "apgavingą ir netikrąjį moterų išsiliuosavimą." Jis dangstydamasis laisve, skleidžia palaidumą. Jis pajuokia moterų kuklumą, niekais verčia skaistybės dorybę ir šeimynišką drovumą.

Iš to eina jaunųjų palaidas gyvenimas ir moterų suirimas-divorsai.

Daugeliui jau nėra nieko šventa, nieko gerbtina. Kuomet prie to įsitikrinimų prieina moterys, tuomet visuomenė gali laukti tik baisenybių ir galutino sugriuvimo.

Moterų Susivienijimas apgailestauja, kad dabartinių laikų jaunąmėnė

katalikiškų knygų ir laikraščių neskaityto. Ji neturi jokio supratimo apie katalikų Bažnyčios ir katalikų visuomenės veikimą. Ji prisisėmus įvairiausių keistų žinių ir supratimų apie katalikybę iš "mėšlinių" laikraščių, kuriuose viskas telpa, ir kas gera ir negera, kas dora ir nedora, o daugiausia telpa nedoriausių atsitikimų ilgiausi ir interesingi aprašymai.

Tokiais skaitymais besimaitindama jaunuomenė neturi jokių idealų, kilnesnių minčių. Ji tik užsėmus savim. Sa-

vimeilė jos požymis.

Ar jaunųjų tėvams gerai ar negerai, jiems nerūpi. Jie valgo tėvo sunkiai uždirbtą duoną, nei kiek tėvui neužjausdami.

Jų daugeliui nerūpi darbas, o tik palaidas tinginiavimas.

Moterų Susivienijimas nutarė remti pasaulionių apaštalavimą, apaštalavimą su pagalba geros katalikiškos spaudos.

Lietuvėms katalikėms moterims panašiais keliais tenką eiti, nes visuomenės ligos visur tos pačios.

Kristaus Patarimų Keliais.

Rašo: *Kun. K. Matulaitis, M.I.C.*

(Taša).

70. Dienotvarkė gyvenime.

Visas trumpas mūsų gyvenimas ant žemės susideda iš dienų, savaitių, mėnesių ir metų. Visi metai praeis mums nenaudingai, jei nemokėsime mažesnius laikotarpius tinkamai sunaudoti. O ir savaitės paliks nenašios mūsų dvasios gyvenimui, jei nesugebėsime sutvarkyti dienų, o jose valandų. Be galo svarbu yra turėti pastovi darbų dienotvarkė. Kad lengviau galėtume atsiminti, kas kurią valandą reikia veikti, pasirašykime sau tą dienotvarkę, suskirstydami visas savo dvasines ir kitas pareigas.

Štai ko turime prisilaikyti, sustatydami dienotvarkę:

1. *Kasdien.* Paskirk valandą, kada turi atsikelti. Suaugusiam ir sveikam žmogui gana 7 valandų miego. Anksčiau gulk, anksčiau kelk.

Rytmetinės maldos, apmąstymas, šv. Mišių auka ir Komunija.

Pusryčiai, pasiimtų pareigų darbai. Dvasinis skaitymas ir pusiaudienio sąžinės sąskaita.

Pietūs, poilsis, arba rekreacija, darbai. Aplankymas šv. Sakramento, šv. Panelės Marijos, Ražančius ir vakarinės maldos. Paskirtą valandą miegui — gulti.

2. *Kas savaitė.* Gerai atlik savaitinę išpažintį; persiskaityk pereitos savaitės pasiryžimus ir prisimink, kiek juos įgyvendinai, dalyvauk pamaldose, brolių susirinkimuose ir maldose. Penktadieniais pagarbink šv. Jėzaus Širdį, o šeštadieniais — Nekalčiausią Marijos Širdį.

3. *Kas mėnuo.* Atlaikyk vienos dienos rekolekcijas ir padaryk iš viso to laiko sąžinės sąskaitą. Persiskaityk, kokias pastabas esi įsirašęs knygelėn per tą mėnesį: gautuosius apšvietimus, gerąsias pajudas, paskatinimus ir pasiryžimus.

Dalyvauk mėnesinėse pamaldose, novenose (devindieniuose), kurios yra bažnyčioje laikomos.

Pastabos. Dienotvarkės lapelyje, ar prie jo reikia pridėti raštu šias pastabas:

1. Jeigu negalėsiu paskirtu laiku atlikti kurį nors dvasinį pratimą, rūpinsiusi kogueičiausiai jį papildyti, net kitų darbų metu, su kuriais galima bus apleistieji suderinti.

2. Jei artymo meilė ar klusnumas reikalaus nenumatyto dienotvarkėje darbo, jį atliksiu, kitu atveju dienotvarkės nekeisiu.

3. Užsirašinėsiu svarbesniusius nusitarimus, apšvietimus ir Viešpaties suteikiamus maldos metu, arba kitais atvejais įkvėpimus. Kartas nuo karto persiskaitysiu prie tobulybės siekti skatinančius šv. Rašto ir dvasios žinovų išsireiškimus.

71. Svarbūs žodžiai.

Atsitinka, jog žmogaus dvasia apilsta, pasidaro joje nejaukus sustingimas ir, pati viena pasilikus, jaučia gyvą reikalą, kad kas ją išjudintų, paskatintų. Gera, todėl, kartais, ypač mėnesinių rekolekcijų metu, pasiskaityti šv. Rašto, ar dvasinio gyvenimo žinovų svarbius išsireiškimus, žodžius, skatinančius į darbą, į tobulybę. Čia paduodame keletą pavyzdžių.

1. "Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tegul kasdien neša savo kryžių ir teseka mane." (Luk. 9, 23).

2. "Visuomet reikia melstis ir nepailsti." (Luk. 18, 1).

3. "Pažinau Tave, mano Dieve, ir pažinau save." Šv. Augustinas.

4. "Dievas mano ir visa!" Šv. Pranciškus Asyžietis.

5. "Nuo viso teatstoja tavo širdis, ieškok Dievo ir rasi." Šv. Teresė.

6. "Visame nusizemink ir atgailaui iki mirėčiai." Šv. Teresė.

7. "Tavo troškimas lai būna Dievas; tavo baimė, kad jo gali nustoti; tavo skausmas kad juo negali naudotis; tavo džiaugsmas visame, kas tave prie Jo veda, o taip surasi ramybę." Šv. Teresė.

8. Kas nori gerai melstis, turi gerai pasirūpinti apsimarinimus naudoti. Šv. Pilypas Nerius.

10. "Būk nuolankus ir klusnus, o išmokys tave šv. Dvasia." Šv. Pilypas Nerius.

11. "Ką gali daryk del Dievo, padarys už tave Dievas, ko negali." V. P. Lapuente.

12. Mažmožius pats atlik, o Dievas pagelbės tau didelius dalykus atlikti. V. P. Lapuente.

13. Jei ką dabar gali, o nedarai, vėliau nei tiek negalėsi. V. P. Lapuente.

14. Gyvenimo saldybę nemaloniu laikyk, o nemalonius dalykus — saldybę, — rasi ramybę. (Tas pats).

15. Rūpinkis Dievo reikalais, o tavais apsirūpins Dievas. (Tas pats).

16. Visa yra tuštybė, kas nenaudinga amžinybei. (Šv. Pranciškus Salesietis).

17. Nieko nebijok, tik nuodėmės. Visa prarasi, nustojęs Dievo. (Šv. Pranciškus Salesietis).

18. Teisingai elgkis ir nieko nebijok: jeigu blogai atliksi, visa bus dovanota. (Tas pats).

19. Naudingiau vieną kartą pamaldžiai sukalbėti "Tėve mūsų," negu daugelį kartų paskubomis ir iš įpročio. (Tas pats)

20. Nėsu Dievui reikalingas, nebent tam, kad Dievas malones man teiktų. (P. Lafiguera).

21. Daugiau turiu negu užsitarnavau atlyginimo ir malonių, o mažiau darbo ir bausmių. (Tas pats).

22. Jei nutarei kartą tobulai su Dievu bendrauti, nesigėdyk toksai ir pasirodyti. (P. Lafiguera).

23. Kas melsis, bus išganytas, kas nesimels, bus pražudytas. (Šv. Alfonsas Liguoris).

24. Dievu visiškai pasitikėk, bet nepasitikėk sau ir savo išminčiai. (Tas pats).

25. Neliūski savo varguos, bet nuolatos žeminkis, prie Dievo, atgailaudamas ir tikrai pasiryžęs artinkis, o nusiraminsi. (Tas pats).

26. Kaip graži sielos malda, kuri noromis paniekimus kenčia! (Tas pats).

27. Kuomet Dievas išrenka, menknie-

kis jei pasaulis atmeta. (V. P. Claret).

28. Pirmiau mirti, negu nusidėti! (Tas pats).

29. Išvelgk Dievą tave permatantį. (Tas pats).

30. Nieko malonesnio Dievui negaliu aukoti, kaip atgailojančias sielas. (V. P. Claret).

31. Viską mums dovanojo Viešpats, kad vieną jo meilės įsakymą išpildytume. (Tas pats).

32. Po Dievui — Marija. Mylėkite ją, nes tai Motina, kuri galingai jus myli. (Tas pats).

33. Visame kalbėk: švenčiausioji Marijos Širdie, priimki mano šią dovaną ir palaimink. (Tas pats).

34. Tai daryk, o gyvensi. (Luk. 10, 28)

VYTAUTO MIRTIES MİNĖJIMAS.

KAUNAS (Lietuva). *Bažnytinis Komitetas D. L. K. Vytauto Didžiojo sukak-tuvėms paminėti.* Lietuvos Vyskupų Konferencija, įvykusi Kaune 1928 m. lapkričio mėn. 13—15 d., Vytauto Didžiojo jubiliejaus reikalu yra padariusi šį nutarimą: “Vyskupų Konferencija, turėdama omenyje kad artinasi Vytauto Didžiojo jubiliejus, kad Vytautas Didysis yra daug nusipelnęs Lietuvių Tautai ir Katalikų Bažnyčiai, nes jo rūpesniu įsteigta Žemaičių vyskupija, daug bažnyčių pastatydinta bei funduota, jo daug prisidėta prie žemaičių krikšto, kad todėl yra tvirto pagrindo pagerbti Vytautas Didysis, kaip katalikas ir lietuvis, nutarė imtis iniciatyvos sudaryti katalikiškos visuomenės komitetą Vytauto Didžiojo jubiliejui ruošti”.

J. E. Kauno Arkivyskupas Metropolit, eidamas Konferencijos nutarimu, š. m. balandžio 14 dieną sušaukė pas save pasitarimą Vytauto Didžiojo jubiliejaus ruošimo reikalu. Sudaryta bažnytinis Ko-

mitetas, į kurį įeina prel. J. Maironis-Mačiulis — pirmininkas, kan. J. Tumas — vicepirmininkas, kun. M. Vaitkus — sekretorius, kun. Dr. St. Usorius — išdininkas ir nariai: prel. K. Šaulys, prel. A. Dambrauskas, prel. P. Januševičius, kan. B. Česnys, kan. P. Dogelis, kan. St. Jokūbauskis, kan. P. Penkauskas, kan. P. Kuraitis.

Šiuo tarpu numatyta šie Komiteto uždaviniai:

1) Tiksliai sužinoti, kurių bažnyčių atsiradimas surištas su Vytauto Didžiojo vardu, būtent kurias jis pastatydino ar aprūpino fundacijomis, kada ir kokiose aplinkybėse tai įvyko.

Bus rūpinamasi, kad tos bažnyčios per jubiliejų ypatingu būdu pažymėtų Vytauto Didžiojo atmintį, ar padirbdindamos paminklinę su atatinkamu parašu lentą, ar kartu lentą su Vytauto D. biustu ar bareljefu.

2) Savo laiku Jų Ekselelecijų vyskupijų Valdytojų bus nurodyta jubiliejinėms pamaldoms diena. Bus rūpinamasi, kad tą dieną visose bažnyčiose būtų pasakyti ir atatinkami pamokslai.

3) Visose mokyklose bus paskirta viena religijos pamoka apie Vytauto Didžiojo nuopelnus katalikų tikėjimui, apie katalikybės platinimąsi Lietuvoje Vytauto Didžiojo laikais. Komitetas rūpinsis, kad tai pamokai būtų paruošta pavyzdinės medžiagos.

4) Komitetas rūpinsis rinkimu ir tyrimu žinių apie Vytauto Didžiojo pasidarbavimą katalikų tikėjimo reikaluose. Be to, bus stengiamasi, kad tos žinios būtų patiekiamos visuomenei ir meniškose formoje, kad tuo būdu Vytauto garbingi darbai dar labiau įstrigtų žmonių atmintin.

Kristus Mano, O Aš Jo!

Vergē atsiklaupē, išvyniojo skarelę ir abi pamatē joje šv. Komunijos gabalėlį. Godžiai Mira ištiesē savo kaklą, pasilenkē, o Silvija pagelbėjo jai priimti Išganytoją.

Džiaugsmo spinduliu nušvito jos akys. Ji pasinērē dieviškoj meilėje, visai pamiršusi sužeistąjį kūną. O ir sopuliai tartum sumažėjo, pranyko.

— Mano Viešpatie, tu esi mano širdyje. Tu esi mano, o aš tavo dabar ir noriu būti tavo amžinai, — pusbalsiai kalbėjo ji maldele. Ir visa ji pasinērē maldoje... Silvija skubiai pasišalino, nes nujautē naują nelaimę. Senatorius Plautus apskundē teismui savo dukterį, kad ji krikščionė. Norėjo tuomi įrodyti savo ištikimybę Neronui.

Buvo jau pusryčių metas, kuomet į Plauto rūmus sugužėjo kelesdešimts kareivių. Jiems buvo įsakyta atvesti Mirą į teismą.

Pakilo triukšmas. Pabudo Mira iš savo maldingos nuotaikos. Josios širdis jaučia būsimą skausmą, Kristaus priešų žiaurumą.

— Viešpatie, Tu kentėjai visai nekaltas, kad man laimę suteiktum, o aš kentėsiu už savo kaltes, už tėvo ir visų nuodėmes, kad Tau panešėčiau. Kristau, stiprink mane silpną... —

Dar pusbalsiai tartos maldos aidai nepranyko, o štai į rūšį įsiveržia kareivių gauja. Senatorius vadovauja.

— Mira, ar jau atsipeikėjai nuo savo burtų? Ar pagerbsi bočių dievaičius? — klausė jos tėvas piktu balsu.

— Senatoriau, kur Tamstos dievaičiai? —

— Gerai! Atriškite ją nuo grindų kilpos, — parodysim jai dievus, — įsakinėjo Plautus.

Tuojau visi atsidūrē rūmų vieškambaryje. Miros išbalęs veidas, spindėjo dangiška grožybe. Ji buvo rami. Tas išvedē senatorių iš pusiausvyros.

— Ei, tu ragana, sakyk, kas tave išgydē? Aš nematau rimbu išakėto tavo kūno. —

— Kristus ir jo gerumas. —

— Ir tu vėl apie savo Kristų? Sakyk, ar pažysti bočių dievus? Štai Jupiteris. —

— Senatoriau, čia akmens gabalas, negyvas, bejausmis, žmogaus rankomis padabintas. Ar neturi gyvų dievų? —

— Tu iš manęs tyčiojiesi? Pagerbki bočių dievaičius, o ne — tave jų garbei atiduosiu. —

— Garbingas senatoriau, aš garbinu tik vieną tikrą Dievą, viso pasaulio Kurėją, o Tamstos dievai — yra akmuo ir medis. —

— Negaišinkit laiko, — suriko Plautas kareiviams: — veskite tą raganą į teismavietę. —

Stipriai surišo kareiviai nekaltai aukai rankas ir su triukšmu išvedē laukan. Visa apielinkē jau žinojo, kad Plauto duktė krikščionė. Visi skubėjo pamatyti ją, pasigerėti teismo žiaurumais. Jų susidarē žymi minia.

— Ir žiūrėk tu man, — kalbėjo senutė minioje: — Plauto duktė norėjo Romą sudeginti. —

— Kas-gi tau sakē? — įtariančiai atsiliepē kaimynė.

— Ar negirdėjai, — pats Neronas, garbingas mūsų imperatorius, tai sakē vakar. —

— Bobų plepalai, — neiškentė greta einas vyras.

— O tu žiūrėk, neižeisk imperatoriaus, — atsikirto užgautoji.

— Imperatorių jūs įžeidžiate, nes jis nesakė, kad Plauto Mira norėjo sudeginti Romą. —

— Bet krikščionys degino Romą, o ji krikščionė. —

— O kas sugavo krikščionis padegant? Juk padegėjais buvo kareiviai ir Nerono vergai, — pridūrė jis tyliai.

— Tas tiesa, bet kas čia viską sugaudys?.. — Kareiviai ir minia sustojo. Mirą atvedė prieš teisėją.

— Kokiu reikalu atėjote? — paklausė teisėjas.

— Štai, atvedėme krikščionę, — atsiliepė kareivių vyresnysis.

— Kas ją kaltina? —

— Aš, senatorius Plautus, josios tėvas. Ji atsisakė aukoti smilkalus mūsų dievams ir prisipažino esanti krikščionė. Romos teisėmis remiantis, prašau teismo nubausti ją mirtimi. —

— Kaip tavo vardas? — paklausė teisėjas.

— Mira. —

— Kas esi? —

— Buvau senatoriaus duktė, dabar esu krikščionė. —

— Mira, neerzink manęs. Mano rankose tavo gyvybė! Tu gali būti laiminga, jei paaukosi dievams tik vieną saują smilkalų. Rinkis — arba turtai, garbė ir laimingas gyvenimas, arba mirtis. — Piktai žiūrėjo teisėjas į savo auką. Visi sulaukė alsavimą, laukdami Miros žodžio. Ji pajuto tą valandos svarbą, pakėlė akis ir atsidusus tarė:

— Esu krikščionė ir akmenimis dieviškos garbės negaliu teikti. —

— Ir tu neatsižadi Kristaus? —

— Ne. —

— Nekaltink manęs, tu pati sau iš-tarmę mirtin išduodi. Šioji saulė nesuspės vakaruose nusileisti, ir tavęs nebebus. Atsistojo teisėjas ir paskel-

bė: — Senatoriaus Plauto duktė rasta kalta Romos teisių ir dievų niekinime ir pasmerkta būti sudeginta. Jos-gi tėvui, garbingam senatoriui Plautui, kai-po imperatoriaus ir dievų malone, suteikiame teisės padegti laužą, ant kurio Mira bus paaukota dievams! —

Kareiviai nuydė pasmerktąją kalėjiman. Minia sujudo. Kalbasi. Vieni gina Mirą, kiti ją smerkia, bet kaltintojai neįrodo, ką ji būtų blogo padariusi.

— o —

Atėjo vakaras. Saulutė jau rengėsi leisti vakaruose, kuomet visa Roma sujudo. Tūkstantinės žmonių minios skubėjo į Kolizejų, nes ten pažadėjo Neronas suruošti žmonėms nematytus dalykus, žiaurumo puotą. Visas Kolizejus buvo nauju smėliu išbarstytas. Aplinkui buvo kelesdešimts iškastų siaurų duobių. Čia pat gulėjo sienojai, stovėjo dervos kubilai. Vergai ruošia žiaurumams paskutinius parengimus. Žmonių visur pilna. Neilgai trukus, atvyksta ir Neronas. Sujudo Romos piliečiai, sveikina imperatorių.

Arenoje pasirodė žmonių būrys. Tai buvo krikščionys, pasmerkti sudeginti. Jų tarpe buvo senų vergų, bet buvo keletas garbingų asmenų. Visi jie ėjo pakėlę akis, ir pergalėtojai. Tas Romiečiams nepatiko. Šaukia, pravardžiuoja krikščionis. Bet štai vergai-gladiatoriai išskirstė krikščionis po visą Kolizejų. Surišo jiems rankas. Liepė gultis ant sienojaus. Tuojau pritvirtino pasmerktųjų rankas prie medžio galo, pririšo kojas, ir apipylė smala. Netoli nuo imperatoriaus ložos buvo Mira. Ją, apipiltą derva, pakabintą ant sienojaus galo už rankų, pakėlė du vergai nuo žemės, įleido į duobę ir pritvirtino, kad neišgriūtų. Jau viskas paruošta. Bet štai išveda kitą krikščionių būrį. Jie

1085184

bus atiduoti žvėrimis draskyti. Pasidare prieblanda, ėmė temti. Neronas davė ženklą, pradėti kruviną puotą.

Senatorius Plautus turėjo pirmasis padegti savo dukterį Mirą. Sujudo jo kieta širdis. Mira tyli ir laukia mirties, o jis, jos tėvas, savo rankomis ją žudo. Bet teismo ištarmė nepamainoma, o ir Neronas žiūri į jį. Sutikęs imperatoriaus žvilgsnį, tuojau paėmė ugnies ir padegė apie Miros kojas aprištus smaluotus skarmalus. Tuo sykiu suliepsnojo visas Kolizejus. Suriko žmonės, dejuoja skausmą pajutę.

— Tėve, aš mirštu už tave ir Titų, — prabilo Mira senatoriui.

Bet liepsna greitai kilo aukštyn, dūmai ėmė troškinti aukas. Mira, suėmus visai jėgas sušuko: — Kristus yra Dievas! Kristus mano, o aš jo! — Daugiau nebegalėjo kalbėti. Dūmai užtroškino. Pasigirdo degančių gyvų kūnų čiažėjimas, iki pat kaulų perveriantieji skausmai. Kol dar žmonės nevirto nedeguliais, Neronas paliepė išleisti liūtus, pantėras, leopardus ir rainius krikščionių draskyti. Išalkusieji žvėrys nepagailėjo beginklių krikščionių. Paspylė jų kraujas. Išdraskė jų vidurius. Surijo...

Žiaurių Romiečių puota baigėsi. Jie pamatė, kokių žiaurumų gali pagaminti sugedęs žmogus savo artymui. Gryžo suezinti namo, bet daug kas nebuvo patenkintas tais žiaurumais.

—o—

Prabėgo amžiai. Toje vietoje, kur Mira ir kiti Kristaus tarnai už tikėjimą mirė, dabar stovi garbingas Kristaus Kryžius, skelbdamas visiems begalinę Dievo meilę ir Miros žodžius: Kristus mano, o aš jo!

KATALIKŲ PASAULY

ROMA. — Šv. Petro Bazilikos aikštėje įvyko nusakyta Eucharistinė procesija.

Po 59 metų Popiežių užsidarymo Vatikano rūmuose, Šventasis Tėvas Pijus XI pirmu kartu apleido rūmus ir išėjo viešumon — Šv. Petro Bazilikos aikštėje. Bažnyčios Galva tečiaus neperžengė nepriklausomojo Vatikano Miesto ribų, kadangi sakoma aikštė priguli perpus Vatikanui ir Italijos valstybei. Visais žvilgsniais šis įvykis yra istorinis. Delto, apie pusė milijono žmonių buvo supludę į aikštę ir į pašalines gatves. Italijos valdžia minių tvarkymui parūpino apie 15,000 kareivių. Kad procesija nebūtų kliudoma, kareivių dvi eilės buvo nustatytos nepraleisti žmonių.

Tūkstančiai žmonių išvakaro susirinko palei aikštę, kur per naktį ir dieną išbuvo tikslu pamatyti Šventąjį Tėvą ir apturėti apaštališkąjį laiminimą.

Procesijoje dalyvavo tūkstančiai kunigų, vienuolių ir seminarijos auklėtinių. Šie pastarieji čia turėjo tarptautinę maldininkiją. Procesijoje Šventasis Tėvas buvo nešamas taip vadinamoje "sedia gestatoria" nešykloje, nes taip gydytojai patarė, kad apsitrausti didelio senatvėje nuovargio. Rankose laikė monstranciją su Švenčiausiuoju. Pasibaigus tai iškilmei, Pijus XI ties Bazilikos durimis atsisukęs palaimino minias, Romą ir visą pasaulį. Iškilmių metu visokių vaizdų ėmimas buvo griežtai uždraustas, kad nebūtų išnaudojimo. Iš gyvenančių Romoje kardinolų iškilmėse nedalyvavo vienas senelis kardinolas Vannutelli, 92 metų amžiaus. Jo Eminencija negalėjo kaitron išeiti.

ŠV. JĖZAUS ŠIRDIES INTRONIZACIJA.

Rašo Kun. Dr. J. Vaitkevičius, M.I.C.

(Tęsa).

Jeigu gi tu myli žemę, tu myli viską, kas yra tamsu, juoda ir purvina, tuomet tu pats esi juodas, tamsus ir purvinas. Mintimis mes galime žinot viską, tai tas nepakenks mums, bet kuomet tik imsime kokį daiktą mylėti, pasidarysime panašūs į tą daiktą. Pamyklėjęs degtinę, tampa girtuokliu, pamyklėjęs paleistuvystę, tampa paleistuviu, pamyklėjęs vagystę, žmogžudystę, tampa vagim, žmogžudžiu ir t.t. Dievas žino visas žmonių nuodėmes, tai jam tas žinojimas nekenkia, nes jis jų nemyli.

Kunigai klausydami išpažinėčių, sužino apie žmonių nuodėmes, bet nesu-sitepa jomis, nes jų nemyli. Vienu žodžiu žmogaus gerumas, ar blogumas priguli nuo jo meilės.

Iki Kristui žmonės nežinojo tikrosios meilės, todėl ir jų širdys ir jų gyvenimas buvo nežmoniškas.

Prisižiūrėkime arčiau kokios tos širdys buvo ir kaip Viešpats Jėzus meilės karalius atitaisė jas.

1. Žmonės neturėjo tikros Dievo meilės, jie bijojo Dievo ir savo dievaičių, drebėjo prieš juos, kaip kiekvienas dreba prieš gamtos galybes, prieš perkūnijas, audras, pavandenį, bet nemylė jų, ginasi ir slapstosi nuo jų. Patys žydai nors ir tikėjo į vieną Dievą, bet nedrįso vadinti jį tėvu, vadino Viešpačiu. Viešpats Jėzus išmokino žmones mylėt Dievą, vadinti jį savo geriausiu Tėvu, liepė melstis: „Tėve mūsų kursai esi danguje.“

2. Kūdikis taip pat nebuvo mylimas. Užgimus kūdikiui atnešdavo jį prie tėvo kojų ir padėdavo. Jeigu tėvas prisėmė ir liepė augyt, tai buvo auginamas, jeigu ne, tai nužudydavo, kaip šiandien žudoma nereikalingus ka-

tukus, ar šuniukus. Nieks neužtarė tų kūdikių, niekas jų nesigailėjo, — ką tėvai norėjo, tai galėjo padaryt su savo kūdikiais, nes jie skaitėsi pilna tėvų savastis.

Viešpats Jėzus, pats tapdamas vaikeliu, išmokino žmones vaikelio meilės, įsakė leisti vaikelius prie Viešpaties Jėzaus, o nedrausti; uždraudė netik žudyti, bet ir nors mažiausią duoti papiktinimą. Nuo tų laikų išnyko tarp Kristaus pasekėjų vaikelių žudymai, tuojau po užgimimui buvo krikštijami, o tėvams jų mirus buvo imami į kitas šeimas ir auginami. Paskui pradėta ir našlaitniamiai statyti.

3. Ligoniams ir vargšams Kristus atnešė globą. Ligoniai neturėjo užuojautos, ligoninių nebuvo kaip šiandien. Kas turėjo artymą sau žmogų pagelbėti ligoje, tas buvo laimingas, kiti buvo apleisti, pamesti šalia kelių, kad kas, praeidamas, kaip šuneliui numestų duonos kasnį, bet dažnai ir to trūko.

Kristus išdėstė, kad ligonis ir vargšas, tai jis pats, kas bus padaryta ligoniui, tai jam pačiam padaryta. Nuo tų laikų prasidėjo ligoninių statymai, o karaliai ir karalienės laikė sau už garbę patarnauti ligoniams, nes ligonis, tai Kristus sergąs. Katalikiški karaliai, popiežiai ir vyskupai ir šiandien didžiajam ketverge plauja vargšams kojas, kaip Kristus plovi apštalams.

4. Vargams Kristus atnešė žmoniškumą ir paliuosavimą. Iki Kristui vergai neturėjo žmogaus teisių, juos pirkdavo ir parduodavo, kaip gyvulius, o nusipirkęs galėjo daryti su juo ką norėjo; galėjo nužudyti, galėjo plėšriems žvėrimis atiduoti, — viskas buvo leistina. (Bus daugiau).

MUSŲ DARBAI

Liepos 31 d. pasibaigė Marijonų Kolegijos Vajus. Buvo pabaigos iškilmingas Remėjų susirinkimas Aušros Vartų par. svetainėje. Vajus įvyko tarp balandžio 23 d. ir liepos 31 d. t. y. tęsėsi 99 dienas. Jį vykdė Remėjų Centras, einant buvusio Remėjų Seimo nutarimu. Vajaus dovana — šimtas dolerių auksu — pateko į Maywood, Illinois Leonardas Chulice 401 S. 13 ave. laimėjo. Kun. Br. Vitkus paėmė dovana įteikti laimingajam.

Viso buvo išsiuntinėta apie 50,900 Vajaus biliety. Sugryžo 11,563. O pinigais skaitant \$2,890.75 atėmus išlaidas: \$100 dovana auksu ir \$237.64 už spaudos darbus, paštos ženklus ir t.t. viso \$337.64, tai į Kolegijos Fondą grynų pateko \$2,553.11.

Kolegijos Remėjų Centras nuoširdžiai yra dėkingas geriesiems žmonėms, kurie nesigailėjo truso, darbo ir aukų, remiant Kolegijos vaju.

Centras skaito vaju pavykusių gerai, kadangi nebuvo tikėtasi taip gerų sekmių. Tas suteiks daugiau drąsos ir energijos užsimoti plačiau ir greitu laiku, sukėlus lėšas, įkurti reikalingą ir patogią bernaičiams Kolegiją.

Visi brangieji Kolegijos Remėjai, kurie pavėlavo prisiųsti savo bilietus ir nesusėję savo laimės išbandyti, tegul nenusimena, — jų aukas įskaitysime į Kolegijos Fondą ir siuntinėsime "Laivą." Visiems tariu nuoširdų ačiū.

Kun. K. Matulaitis,

Mar. Kol. Remėjų reikalų vedėjas.

Kolegijos Remėjai:

M. Valunienė Detroit, Mich. ..	3.00
Ant. Poniškis Perkasio, Pa.	4.14
K. Zvynienė Brooklyn, N. Y.	3.00
Kun. B. Molekaitis Delmar, N. Y.	3.00
Myk. Lissauskas Melrose Park, Ill.	57.50

M. Moziedaitė Chicago, Ill.	3.00
Alena Saukienė Bayonne, N. J.	3.00
M. Babrauskienė Westfield, Mass.	3.00
Fr. ir Mrs. Behrle Chicago, Ill. ..	10.00
Mar. Locinskaitė Worcester, Mass.	5.00
L. D. S. 7 kuopa Worcester, Mass.	3.00
Pet. Kleponis So. Boston, Mass.	3.00
P. Steponavičienė So. Boston, Mass.	3.00
Ag. Janauskienė Chicago, Ill.	3.00
St. Šimonis S. Lawrence, Mass.	3.00
M. Čiurinskienė Bayonne, N. J.	3.00
J. Damijonienė Saginaw, Mich. ...	3.00
Urš. Karpavičienė Roebing, N. J.	3.00
Ona Galinienė Waukegan, Ill.	2.00
Pet. Kazakevičienė Brooklyn, N. Y.	3.00
16 M. K. Rem. škyrius Chicago, Ill.	4.00
Ig. Vilimas Cleveland, Ohio	3.00
Mar. Niemeikšienė Cleveland, Ohio	3.00
El. Stogienė Chicago, Ill.	3.00
Dom. Stogis Chicago, Ill.	3.00
Mar. Norvilienė Chicago, Ill.	3.00
Alf. Savickas Fountain, Mich. ..	3.00
W. ir M. Grinevičiai Worcester, Mass.	3.00
Andrius Gudukas Worcester, Mass.	3.00
Filomea Rakašiūtė Chicago, Ill. ..	3.00
Mar. Strakalaitė Chicago, Ill.	3.00
Ona Ridikevičienė Worcester, Mass.	3.00
Al. Kapivodienė E. Cambridge, Mass.	3.00
Vinc. Tautvaiša So. Boston, Mass.	5.00
Ant. Valėnas Gary, Ind.	3.00
Antanina Nemenė Gary, Ind.	3.00
Juozas Klimanskis Gary, Ind.	3.00
Feliksas Biliūnas Gary, Ind.	3.00
Ona Tirelienė Gary, Ind.	3.00
Marijona Stepaniūtė Gary, Ind. ..	3.00
Aleksandras Rukas Gary, Ind. ..	3.00
A. Zdankus Gary, Ind.	1.00
O. Rukienė Gary, Ind.	1.00
A. Navickienė Gary, Ind.	1.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.

Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

BROOKLYN, N. Y. — Gerb. kun. J. Balkūnui pareinant į Karalienės Angelų parapiją, kur klebonauja gerb. kun. Re-meika, Moterų Sąjungos 24 kuopa surengė gražią vakarienę, sutiktuves gerb. kun. J. Balkūnui.

Vakarienė įvyko 13 dieną liepos, Karalienės Angelų parap. salėj. Į vakarienę prisirinko pilna salė žmonių.

Labai pagirtina, kad 24 kuopos moterėlės taip sumaniai ir gražiai pagerbė energingą ir įžymų dv. vadą gerb. kun. Balkūną. Rožė.

NEW BRITAIN, CONN. — New Britaino lietuviai katalikai juda, kruta, kaip tos mažosios bitelės. Štai darbščios moterėlės ir merginos sąjungietės tiek dirba, bėgioja, mitinguoja, tariasi, kaip gražiau ir tinkamiau A. L. R. K. Moterų Sąjungos seimą priimti į savo koloniją. Jos sako:—stengsimės, kad būsiantis seimas būtų vienas iš puikiausių. Iz. Rulis

ELMHURST, PA. — Liepos 4 d. įvyko pirmutinis šių metų išvažiavimas Aušros Vartų Villoy naujoj vietoj prie ežero. Buvo įvairių pašilinksimimų, taipgi malonu buvo pasivažinėti laivu ant ežero. Žmonių susirinko didelis skaitlius senų ir jaunų, visi smagiai ir linksmai praleido dieną nenorėdami apleisti taip malonią vietą. Kaip gražu ir patogų buvo prie ežero, koks puikus reginys! Po pietų našlaičiai suvaidino mažą veikalėlį "Fotografas." Vaikeliai seserų buvo gražiai išlavinti, žmonėms taip patiko, kad net atšaukinėjo delnų plojimais. N. S.

WILKES BARRE, PA. — Šioj apylinkėje darbai, išimtinai yra anglių kasyklose, eina labai, labai blogai. Beveik nei viena kasykla nedirba pilno laiko. Daug kasyklų dirba tik dvi dienas į dvi savaites. Krautuvninkai negali išsiversti. Jau keletas mėnesių ir valgomų daiktų

krautuvių užsidarė. Mat, žmonės išėmė ant knygučių, o kaip nedirba, tai nėra iš ko mokėti. O krautuvninkams kompanijos nelaukia. Yra ar nėra iš ko, bet jiems turi užmokėti.

Kiekvienas nori parduoti namus, o nėra pirkėjų.

Daug žmonių prisistatė naujų namų ir vieton susipirkt rakandus, tai nusipirko automobilius. Jie manė, kad darbai eis gerai, tai ir namus ir automobilius išmokės. Bet kuomet darbai dabar neina, tai namus parduoda už skolą. Kiti, kurie jau turėjo namus beveik išmokėję, nusi-pirko automobilius, kada dabar užklupo bedarbė, jie turi įmokėję po keletą šimtų už automobilius, tai nenori, kad jų automobilius atimtų, — parduoda namus, kad galėtų už automobilius užsimokėti.

Visas biznis labai nupuolęs ir žmonės susirūpinę.

Atrandama žmonių, kurie jau nedirba daugiau metų. Kasdien eina prie kasyklų, bet čia susirinkę po porą šimtų žmonių ir darbo negauna.

DETROIT, MICH. Šv. Jurgio parapijos išvažiavimas. Piknikas įvyko 14 d. liepos, "Birutos" darže. Diena buvo labai graži. Žmonių suvažiavo pusėtinai, tat ir pelno parapijai liko \$408.00.

Pikuike dalyvavo visi mūsų biznierių; tas rodo, kad jie myli savo parapiją ir remia, kiek gali.

Taipgi daug buvo biznierių ir iš kitos miesto dalies; širdingai jiems ačiū už atsilankymą. P. J.

CHICAGO, ILL. — Rugpiučio 24 d. Chicagoje, Congress viešbuty įvyks Amerikos Numizmatikų (Numizmatika — mokslas apie senovės pinigus bei medalius). Dr. jos visuotinas narių suvažiavimas, kuriame dalyvaus įžymiausi Šiaurės, Pietų, Centralinės ir Filipinų numizmatikai. Su-

važiavime Dr. Račkus turės dvi paskaitas: a) Apie Inca (indijonų) senus pinigus ir b) apie lietuvių Brenner (Baranauską) žymiausią Amerikos skulptorių — medalistą, kuris padarė modelį dabartiniam J. A. V. 1 centui su Lincolno biustu. Minėtas Baranauskas yra padaręs modelių ir Pietų Amerikos valstybių pinigams.

Be to, suvažiavime Dr. Račkus žada išstatyti parodai savo senų Lietuvos pinigų kolekciją, kuri įkainuota suvirš \$15,000. Vienas "unikatas" (vienintėlis išlikęs pinigas) Dr. Račkaus kolekcijoje apskaituotas \$3,000.

Svečiai į paskaitą ir parodą bus įleidžiami veltui.

Dr.

PAGELBA LIETUVAI IŠ AMERIKOS. — Amerikiečiai lietuviai savo giminėms Lietuvoje siunčia pinigus įvairiais būdais. Paskutiniaisiais metais daugiau pinigų siunčia pašto perlaidomis. Pašto valdybos daviniais, pašto perlaidomis buvo gauta:

1926 m. — 28,9 milijonų lt.

1927 m. — 26,2 milijonų lt.

1928 m. — 26,0 milijonų lt.

Be pašto perlaidų, pinigai iš Amerikos siunčiami dar čekiais, kuriuos apmoka Lietuvos bankai. Bankų daviniais, čekių pernai iš Amerikos buvo gauta arti 6 mil. lt. Įdedami pinigai dar į paprastus laiškus ir siuntinius. Kiek tokiu būdu siunčiama pinigų, nežinoma. Tačiau žinovų nuomone, šis pinigų siuntimo būdas vartojamas vis mažiau ir mažiau, nes daug taip siunčiamų pinigų žūva, nes už jų žuvimą niekas neatsako. Vargu, ar dabar šiuo būdu atsiunčiama virš 1 mil. litų per metus. Už tai didėja pinigų plaukimas iš Amerikos per ekskursininkus ir šiaip atvykstančius žmones. Jų skaičius kasmet didėja ir pernai pasiekė jau 500 žmonių. Skaitoma, kad kiekvienas, atvažiavęs iš Amerikos, palieka Lietuvoje vidutiniškai po 1,500—2,000 lt., taigi šiuo

būdu įplaukia taip pat arti 1 mil. litų. Vadinas, iš Amerikos kasmet gaunama: pašto perlaidomis — 26 mil. lt., čekiais (per bankus) — 6 mil. lt., laiškais — 1 mil. lt., per atvažiuojančius — 1 mil. lt.; iš viso 34 mil. lt. arba \$3,400,00 dol.

Ta suma kasmet keičiasi, bet ne daug — 1 — 2 milijonais litų į tą, ar kitą pusę.

Amerikoje lietuviams patarnauja pinigų persiunčiant Lietuvon "Draugas" Pub. Co., 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

PROVIDENCE, R. I. — Gerų žmonių visur pilna. Amerikiečiai turi beveik visus savo gimines Lietuvoje. O šiais metais nederlius buvo juos prislėgęs. Todėl padaryta prakalbos ir parinkta aukų nukentėjusiems Lietuvoje dėl blogų metų sušelpiti. Viso surinkta \$172.85. Atėmus išlaidas \$9.85, į Lietuvą pasiūsta \$163.00. Būtų dar geriau padaryta, kad aukos būtų pasiūstos per Katalikų Veikimo Centrą, Laisvės Al. 31, nes dera, kad katalikų aukas Lietuvoje skirstytų katalikai žmonės, patikimi visuomenei. Jurgutis.

WORCESTER, MASS. — Mūsų parapijos Blaivininkų Dr-ja dailiai gyvuoja. Blaivininkai veikia, kruta ir daug prisideda prie visų parapijos reikalų.

Liepos 18 d. turėjome dailias pamaldas bažnyčioje, o taip gi gausingą susirinkimą parapijos svetainėje.

Sutarta dalyvauti Naujosios Anglijos P. Blaivininkų Apsk. suvažiavime. Jisai įvyks rugp. 4 d. Montello, Mass.

Buvusis mūsų klebonas, gerb. kun. J. Jakaitis pranešė, kad šv. Kazimiero par. 35 metų sukaktuvių metu Blaivininkai prisidėjo su \$125.00. Iškilmingoji parapijos puota davė pelno daugiau \$682.

Šiais metais parapijos mokyklos skolų apmokėta \$4,000.

Mūsų naujasis klebonas gerb. kun. A. Petraitis pareiškė vilties, kad blaivininkai ir toliau sėkmingai darbuosis visų naudai.

J—nis.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kodėl Lietuvoje, kada būdavo palaiminimas su Šv. Sakramentu, kunigas imdavo monstranciją, atsisukdavo į žmones, giedodavo “O Salutaris” ir t.t. ir stovėdavo taip, iki viskas būdavo atgiedota. Kodėl čia Amerikoje kitaip daroma? “L.” Skait. Chicago.

ATSAKYMAS. — Apeigos arba ceremonijos, vartojamos katalikų Bažnyčioje, nėra tai apreikštosios tikėjimo tiesos, todėl jų nekurius yra kaip kada ir kaip kur mainomos.

Jei nekuriuose šalyse katalikai užsivedė kokias gražias apeigas ir jos įėjo paprotyn, tai Bažnyčios Valdžia labai dažnai jas palieka vartoti.

Paprotį giedoti “O Salutaris” ir k., atsisukus į žmones, Lietuva priėmė nuo lenkų ir jį vartojo. Dabar visur pradėdama vienodinti ir daryti taip, kaip Rymo Ritualas rodo. Amerikoje, lietuvių parapijose, nekurius apeigos vartojamos dar kaip Lietuvoje, o nekurius jau pakeistos bendromis visai katalikų Bažnyčiai.

KLAUSIMAS. — Ar galima minėti Dievo Vardą, turint kepurę ant galvos? “L.” Sk—jas.

ATSAKYMAS. — Dievo garbinimas turi eiti iš tikėjimo, vilties ir meilės. Dievą geriausia garbina ir myli tas, kas rūpinasi turėti visuomet gryną sielą, nesuteptą nuodėme. Dievo garbinimas turi pirmiausia būti žmogaus viduje — jo dvasioje, širdyje. Tik po to garbinimas gali būti reiškiamas visokiais regimais būdais, kaip va: nusiėmimu kepurės, priklaupimu, mušimosi į krūtinę, palenkimu galvos ir t.t.

Šiuos regimus pagarbos ženklus reikia vartoti tam tinkamose vietose ir kad nedaryti juokų iš pagarbos Dievui.

Minėti Dievo Vardą ir melstis, turint ant galvos kepurę, nėra jokia kaltė,

ypač jei meldiesi, eidamas gatve ar šiaip žmonių tarpe būdamas. Minint Dievo, Jėzaus vardą nėra reikalo kilnoti kepurę. Gana palenkti galva arba tik dvasioje reikšti pagarba.

Žodžiu, geriausia atsiminti, kad Dievas žiūri į dvasią ir širdį, ne į kepurę.

KLAUSIMAS. — Jei vyras su moterimi išgyvena moterystėje 25 metus, ar yra būtinas reikalas imti antrą šliubą, kaip kiti vadina apvaikšėtioti sidabrinį jubiliejų? Kurie to nepadaro, ar turi nusi kaltimą? “L.” Skait. Chicago, III.

ATSAKYMAS. — Išgyvenusieji poroje 25 metus negali imti antro šliubo. Jie tik gali minėti to ilgo moterystėje sugyvenimo sukaktuves. Minėdami sukaktuves neima antro šliubo, bet tik dėkoja Dievui už gautas per tą laiką malones, perprašo už kaltes, prašo palaimos ateičiai.

Neminėti tų sukaktuvių nėra jokio nusikaltimo.

KLAUSIMAS. Kada Šv. Marija Pana priėmė krikštą? E. M—tė. Lietuva.

ATSAKYMAS. Nežinia. Bet jis Jai nebuvo būtinai reikalingas.

Sakramentai yra regimi ženklai, Kristaus palikti, kuriuos vartojant pelnoma Dievo malonė. Bet gi Panelė Švenčiausia buvo malonės pilna, kuomet Jai arkangelas apreikškė, kad Ji bus Dievo Sūnaus motina.

Krikšto Sakramentas yra paliktas, kad per jį žmonės pelnytų pirmgimės nuodėmės arba ir kitų nuodėmių atleidimą; o Šv. Panelė nuo visokios nuodėmės buvo liuosa, tai ir krikšto nereikalinga.

Galimas daiktas kad Ji priėmė krikštą, nors to buvo nereikalinga; kaip ir Jos Sūnus, Jėzus Kristus, priėmė šv. Jono krikštą, nors galėjo apsieiti be to.

LIEITUVOS ŽINIOS.

Sprogusi sena granata sudraskė 3 vaikus. Pakuonio v. trys vaikai, besimaudydami Jesės upėj, rado nuo karo laikų užsilikusią seną granatą. Jie tą granatą pradėjo daužyti ir ji sprogo, užmušdama vieną vaikų mirtinai, kitus du tik sunikiai sužeisdama. "M. L."

Didelis gaisras Panevėžy. Pranešimu iš Panevėžio, sudegė du linų sandėliai, linų apdirbimo įmonė ir trys Dambrausko namai. Gaisro metu sužeista du kareiviai gaisrininkai ir dar keli piliečiai. Nuostolių padaryta apie 1 milijoną litų. "M. L."

Kiek Lietuvoje yra miškų pžiūrėtojų? Miškininkų suvažiavime išaiškėjo, kad visoje Lietuvoje yra 37 urėdai, 30 jų padėjėjų, apie 300 girininkų, 230 žvalgų ir 2,500 eigulių, nemokytų miško sargų. "M. L."

Dvejos išleistuvės. Zarasai. Birželio 24 d. atsiveikino su zarasičiais aukštosios komercijos mokyklos kapelionas kun. J. Guodonis. Ta proga buvo suruoštos iškilmingos išleistuvės. Kun. J. Guodonis parapijiečiams buvo geras kunigas; taip pat geras buvo vadas, bičiulis ir rėmėjas moksleivių ateitininkų ir sodžiaus jaunimo.

Zarasiėčių visuomenė ir jaunimas netenka dar mokytojo K. Virbicko, kuris išvyksta pagilinti savo mokslo žinių. P. Š.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

"Kristaus Patarimų Kelias."

Per septynis mėnesius tilpdavo kiekviename "Laive" dvasinio turinio straipsniai, parašyti kun. K. Matulaičio, Marijono. Jie buvo pavadinti bendru vardu: "KRISTAUS PATARIMŲ KELIAIS". Dabar sutarta yra sudaryti iš jų atskirą knygą. Ji turės apie 200 pusl. Panašios knygos, apimančios visą krikščioniško gyvenimo pradžią, dvasinio gyvenimo vystymąsi ir priemones tobulėti, lietuvių kalboje neturime. Knyga bus tikrai visiems naudinga. Jos vertę gali suprasti visi, kurie šiemet "Laivą" skaitė. Bet knygai išleisti reikia pinigų. Kun. K. Matulaitis yra vienuolis ir savo pinigų neturi, o Marijonų Kongregacija, apsunkinta kitais darbais ir reikalais, negali visa viena pakelti. Todėl sutarta kreiptis į "Laivo" skaitytojus, pasiūlant užsisakyti pirma laiko "Kristaus Patarimų Kelias" knygą papiginta kaina iki *Rugsėjo 15 diena*. Jie skaitysis tos knygos leidėjai.

Knygos kaina bus 50c tiems, kurie iškirps iš "Laivo" šį kuponą ir skubiai jį prisiųs. Kiti mokės \$1.00. "Laivo" skaitytojas gali užsisakyti vienu kuponu iki 10 knygų. Jas galėsite išdalinti dovanų giminėms. Pinigus siųskite money orderiais, arba banko čekiais.

Iškirpkite šį kuponą, aiškiai parašykite savo adresą ir siųskite:

"Laivas" 2334 So. Oakley Ave.
Chicago, Ill.

Šiuomi užsisakau egz.

"Kristaus Patarimų Kelias"

ir prisiunčiu už knygą \$.....c.
Atspausdinę pasiųskite:

Vardas

Gatvė

Miestas

Valstybė

1085184

